

ŠE JE POSTNI ČAS

4. april: 1. petek: molitvena ura in križev pot. Molimo ga skupaj vsak petek v postnem času!

5. april birmanski dan za birmance v Jakobu.

6. april: tiha nedelja: Ta dan se začne 20. **RADIJSKI MISIJON** na radiu Ognjišče. In bo trajal do sobote, 12. aprila, z naslovom »**Gospod, pomnoži nam vero!**« (Lk 17,5), v katerem bomo obeležili 1700-letnico nicejske veroizpovedi.

11. april: SPOVEDNI DAN V PESNICI. Ves dan češčenje Najsvetejšega in spovedovanje: od 8.30 – 11. ure in od 15. -18., sledi maša.

12. april spokorno bogoslužje v naši cerkvi ob 18. uri in sv. maša.

12. april: ORATORIJSKI dan za otroke, od 9. – 14. ure.

13. april: cvetna nedelja Gospodovega trpljenja. Začetek velikega tedna.

OBREDI	ZG. KUNGOTA	SP. KUNGOTA
CVETNA nedelja	7.00 in 10.30	9.00
veliki ČETRTEK	19.00	17.30
veliki PETEK	19.00	17.30
velika SOBOTA	20.00	18.00
VELIKA NOČ	7.00 in 10.30	9.00

VELIKI PETEK: edini dan v letu, ko ni sv. maše. **Strogi post.**

SOBOTA: blagoslov jedil in molitev pri BOŽJEM GROBU:

Zg. Kungota: 10.00, 12.00, 14.00 in 16.00.

Sp. Kungota: 11.00, 13.00 (Ribičev križ, 15.00).

Ob 7. blagoslov ognja, 7.30 v Sp. Kungoti.

21. april: velikonočni ponedeljek, maše v Zg. K. ob 8.00, Sp. K. ob 9.30

27. april: bela nedelja – nedelja Božjega usmiljenja. Jezus Faustini Kovalski: "To je praznik Božjega usmiljenja, zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir." Potrebujemo ga.

+++++

Župnijski urad Gor. sv. Kungota, župnik Ciril Kocbek, mobi 041 391 955, e-mail:

kocbek.ciril@gmail.com, spletna stran: www.zupnija-kungota.si, (Anica Horvat)

BOG NAS SPODBUJA IN OPOMINJA

»Ne sodite in ne boste sojeni.

Ne obsojajte in ne boste obsojeni.

Odpuščajte in vam bo odpuščeno.

Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje.

S kakršno mero namreč merite,

s takšno se vam bo odmerilo.« Lk 6,37

Še te dni posta vzemimo resno. Za nas gre. Za našo življenjsko pot.

Nebeški Oče nas vabi, da se obrnemo k njemu, mu prisluhnemo,

pogledamo v svoje srce, kaj smo delali ali

govorili narobe, s čim smo izdali njegovo

ljubezen. Obžalujmo in se pokesajmo,

očistimo svoje srce v iskreni spovedi in

veliki prošnji, naj nam pomaga, da se

poboljšamo. Če tega ne bomo storili, smo

opravili samo zunanje dejanje, srce pa

ostaja v grehu. Gospod vidi v srce, ničesar

ne moremo skriti pred njim.

Kliče nas, vabi nas. Rad bi nas objel in nas

obdaril s svojo ljubeznijo, pogumom.

tolažbo. Za nas je šel v trpljenje, v smrt, da

bi zmogli svoje življenje živeti z njim.

Naj skozi naše srce sije Božja ljubezen!

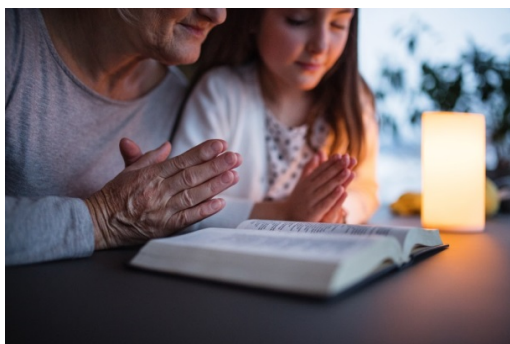
JE POST SAMO ZDRŽEK OD MESA?

Narobe je, ko postane bistvo posta samo zdržek od mesa ... Ali pa, ko postane post zgolj neka asketska vzdržnostna disciplina, v kateri bom skušal dokazati sebi in morda tudi drugim, da zmorem zdržati 40 dni brez alkohola, cigaret, sladkarij, televizije, branja novic ... Zakaj? Zato, da se bom lahko potem pred drugimi ali pa vsaj sam pri sebi hvalil, kaj zmorem, potem pa se bom na veliko noč nažrl potice in ostalih sladkarij tako, da bom še komaj dihal, spet prižgal cigareto ali pa se napil do pozabe ...?

Mogoče pa bi bilo dobro, če si pogledamo, kaj je tisto, kar nas dejansko oddaljuje od Boga, od bližnjih in ne nazadnje tudi od nas samih, in kaj lahko naredimo na tem področju.

Da na primer namesto klikanja po novicah kliknemo na Božjo besedo dneva, jo preberemo, premišljujemo in nosimo v srcu? Da si v vrvežu in tempu vsakdana zavestno vzamemo čas za trenutke v tišini z Gospodom, v želji in prošnji, da bi poglobili odnos z njim, da bi mu bolj odprli svoje srce, da bi si, ne nazadnje, **upali spraševati Gospoda, kakšna je njegova volja zame**, za nas v današnjem času, v tem svetu ...

Zveni preveč poduhovljeno ali prenapeto?

Mogoče pa je postni čas vendarle priložnost, ko lahko preverim, ali me moja molitev resnično odpira Gospodu, ali je še vedno osredinjena zgolj na prepričevanje Gospoda, naj se že končno usmili mene in mojih potreb.

In če že govorimo o postu od mesa, potem je verjetno najpomembnejši post od enega čisto mičkenega koščka mesa, ki je sicer precej gibčen in oster in leži v naši ustni votlini ...

Tega koščka mesa, predvsem samega gibanja, opletanja in brušenja z njim se precej težko vzdržimo, kljub vsem Jezusovim spodbudam, naj ne bomo zazrti v iver v bratovem očesu, ampak naj se najprej soočimo z brunom v lastnem. Ne preseneča Jezusova trditev, da »**iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta**« (Lk 6,45).

Da bi pa ta naša usta prinašala v svet lepo in dobro, se mora naše srce hraniti z Besedo, evharistijo, pristnimi in odprtimi odnosi z bližnjimi; mora pa biti tudi pripravljeno ponižno in hvaležno sprejemati odpuščanje v zakramentu Božjega usmiljenja in to odpuščanje naklanjati tudi drugim ...

Mogoče pa je lahko tudi to eden od smislov našega posta: da odpneš tiste sponse, ki so nas zvezale v zamero ali celo neodpuščanje. Da si to priznamo, začnimo moliti po tem namenu, predvsem za osebo, s katero nas vežejo zamere ali celo sovraštva. Kličimo Svetega Duha, naj nakloni milost odpuščanja, milost sprave ... Če že ne z drugim, pa vsaj v mojem srcu.

Ne nazadnje je to vabilo tudi letošnjega svetega leta – **da bi se moje srce še bolj obrnilo h Gospodu, k bližnjim, da bi prišlo do resničnega spreobrnjenja. Tega prav gotovo ne bomo dosegli zgolj z odpovedjo mesu ali romarskim vstopanjem skozi svetoletna vrata, ampak predvsem z odpovedjo svoji trmi, zakrknjenosti ali napuhu in z vstopanjem v Božje srce, to je z neprestanim obnavljanjem zavedanja, da ima Bog mene in vse nas zares neskončno rad.**

To je resnica, ki nas v postu zares vabi k spreobrnjenju.

**PRVI, KI PROSI ODPUŠČANJA, JE NAJBOLJ POGUMEN.
PRVI, KI ODPUSTI, JE NAJBOLJ MOČAN. IN PRVI,
KI POZABI, JE NAJBOLJ SREČEN.** (papež Frančišek)